

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa "C.(...)" S.A. w K.

przeciwko M. K., Skarbowi Państwa - Staroście X., Prezydentowi Miasta K. wykonującemu zadania z zakresu administracji rządowej o usunięcie niezgodności pomiędzy stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej, a rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 września 2008 r.,

na skutek skargi Rzecznika Praw Obywatelskich o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 listopada 2006 r., sygn. akt II Ca (...)

odrzuca skargę i znosi wzajemnie koszty postępowania wywołanego wniesioną skargą.

Uzasadnienie

Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 listopada 2006 r.

Stosownie do art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. jednym z wymogów prawidłowego sporządzenia skargi o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem jest wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. W skardze powołano jej podstawy, nie wskazano natomiast przepisu prawa, z którym kwestionowane orzeczenie ma być sprzeczne. Nie sanuje tego braku okoliczność, że skarga spełnia wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., skoro wymagania skargi wskazane w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako

istotne elementy skargi, różne funkcje. Dlatego też ustawodawca uznał, że wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest zdaniem autora skargi, niezgodne, należeć powinno, do tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi.

Skarga nie spełnia też wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie szkody wyrządzonej zaskarżonym orzeczeniem zostaje spełnione, jeśli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym. W postępowaniu wywołanym skargą Sąd Najwyższy wprawdzie nie bada tych dowodów, ale ich powołanie jest konieczne dla uprawdopodobnienia (uwiarygodnienia) szkody. W przeciwnym razie mogłoby się okazać, że skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem przyjęta zostanie do merytorycznego rozpoznania, mimo że zaskarżone orzeczenie nie spowodowało szkody, albo wywołało skutki, które tylko w mniemaniu skarżącego stanowią o szkodzie, która w istocie nie zaistniała. Samo twierdzenie skarżącego o wystąpieniu szkody nie spełnia wymagania skargi przewidzianego w art. 424⁵ pkt 5 k.p.c. Należało więc odrzucić skargę (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania wywołanego wniesioną skargą należało orzec na podstawie art. 398¹⁸ w zw. z art. 424¹² k.p.c.